

s om havde de 700 Stemmer ved det første Valg. Man kan altsaa ikke altid, saa snart første Valg har været afholdt, se, hvem der vil blive valgt af de to, som skulle paa Omvalg, men det vilde man kunne se, hvis Vælgerne havde afgivet deres subsidiære Stemmer.

Naar den højtærede Minister var bange for at anvende den Afstemningsmaade, som jeg har foreslaaet, var det blandt andet af den Grund, at Vælgerne ikke rigtigt vilde kunne forstaa den, de vilde nok kunne forstaa at afgive deres Stemme — og jeg er glad ved, at Ministeren saa tydeligt sagde og understregede, at der er ingen Vanskelighed eller Betænkelighed at hente derfra —, men de vilde i adskillige Tilfælde ikke kunne forstaa Resultatet af Valget. Ganske det samme kan imidlertid sikkert blive Tilfældet ved det, der foreslaas i Lovforslaget. I det Eksempel, jeg nævnede før overfor den ærede Ordfører, hvor Stemmerne faldt saadan: 1,200, 700, 600, og hvor den Mand, der havde 700 Stemmer, maaske vil blive valgt ved Omvalget, ville Vælgerne vistnok heller ikke kunne forstaa Resultatet, de ville synes, at det er mærkeligt, at den Mand, som har faaet 1,200 Stemmer, ikke kan blive valgt, men at derimod han med de 700 Stemmer bliver valgt. Jeg nævner dette, fordi mine Betæneligheder med Hensyn til Vælgernes Opfattelse af Resultatet ikke ere saa store som Ministerens. For øvrigt takker jeg den højtærede Minister for hans velvillige Omtale af det Ændringsforslag, jeg har stillet. Jeg er glad ved at høre, at han har Tro til, at denne Afstemningsmaade en Gang i Fremtiden vil kunne blive brugelig. Da jeg ikke ønsker at faa disse Ændringsforslag stemte ned — jeg ved, at flere af Tingets Medlemmer ikke gerne ville stemme imod dem, og jeg vil ikke tvinge dem til at gøre det —, skal jeg efterkomme Ministerens Opfordring om at tage disse Ændringsforslag tilbage i det Haab, at de Ord, der ere sagte her i Dag af mig og Ministeren, maa bringe Tanken et lille Skub frem i Folkets Bevidsthed baade her og ude i Landet, saa det kan bidrage til, at Tanken bliver videre drøftet og ligger og gror og en Gang bliver moden til Virkeliggørelse.

Jeg tillader mig herved at tage mine Ændringsforslag Nr. 6—17 tilbage.

Formanden: Ændringsforslagene Nr. 6—17 ere tagne tilbage. Er der nogen, som optager dem? (Ophold.) Da dette ikke er Tilfældet, ere de bortfaldne.

Ellinger: Jeg vil bare til den ærede Ordfører sige, at der er virkelig ingen Inkonsekvens i, hvad jeg i Gaar udtalte med Hensyn til den privilegerede Valgret til Landstinget, som jeg ikke vil give Slip paa, i alt Fald ikke uden videre, og mine Udtalelser i Dag om den almindelige Valgrets Princip. Det, som jeg gjorde gældende, er, at da vor Grundlov bestemmer, at den almindelige Valgret skal være gældende ved Valg til Folketinget, skal Metoden til dens Udførelse være fyldestgørende. Da skal man have en saadan Ordning, at alle Vælgere faa samme Ret og Indflydelse, medens det Valg, som fremgaar af Valg i Enkeltmandskredse, er et rent Lotterispil. Det er der ikke nogen som helst Inkonsekvens i.

Den ærede Ordfører sagde, at det Forslag, jeg har fremsat med Hensyn til, at Landet skal deles i 90 Kredse, vil give Anledning til megen Misfornøjelse hos dem, hvis Kredse skulle nedlægges. Mener den ærede Ordfører hos de Folketingsmænd, hvis Kredse skulle nedlægges? Jeg vil dertil svare, at det maa de virkelig finde sig i, ligesom man maa finde sig i ikke at blive genvalgt i visse Tilfælde. Det spiller ikke nogen Rolle; hvis Statens Interesse kræver det, maa man finde sig i, at ens Kreds gaar tabt. Og med Hensyn til Vælgerne gælder akkurat det samme. Det er til syvende og sidst ikke saadan, at alle Vælgere, som have samlet sig om en Mand, virkelig ere saadan forenede, at det, hvis de skulle flyttes over i en anden Kreds, vil volde dem en personlig Sorg, thi den maa man ikke volde dem. Naar, som sagt, Statens Interesse kræver noget saadant, kommer man let og hurtigt ud over den Slags Misfornøjelse.

Naar den ærede Ordfører dernæst udtalte, at de politiske Partibestrelser vilde faa for stor Indflydelse ved Opstillingen af Kandidater, vil jeg dertil svare: Ja, paa de 30, men det er jo dog kun $\frac{1}{4}$ af det hele Folketing. Desuden er det jo i Virkeligheden i meget faa Tilfælde, at Vælgerne i en Kreds bestemme, hvem der skal opstilles. Man ser ganske vist, at der en Gang imellem finder en Sogneafstemning Sted, hvorefter den, der har faaet de fleste Stemmer, bliver opstillet. Men i de fleste Tilfælde have Partiernes Organisation i den paagældende Kreds, denne Organisation har en Bestyrelse, og denne overvejer Spørgsmaalet og udpeger en Kandidat, og i Regelen er det rent formelt, at det indstilles til en større Forsamling at anerkende dette Valg, og det sker endda maa-